

Publicerad 2011-06-29 10:36 av Mangal

En text jag vaknade med. Allt kom ur drömtiden.

Den tatuerade regnbågen

Jag är den
felande länken
som aldrig brustit i gråt.

Jag är
tavlan som
ramar in sig själv
innan penseln
snuddar färgen.

Jag är den
tatuerade regnbågen
som sköljs bort
av regnet.

Jag är ägget
som tror att
det är knäckt
bara för att
det spricker.

Jag är dammet
som är allergiskt
mot sig självt,
och nyser sig till
världens alla ändar,
bara för att samla ihop sig igen
i väntan på nästa reaktion.

Jag är trampolinen
som aldrig sviktar,
och som studsar
upp i ljuset
och ner i mörkret
utan att våga lämna
hoppet jag lever av.

Jag är,

och säger att
jag lever i nuet
och tar dagen
som den kommer,
när jag i själva verket
aldrig lämnat gårdagen,
om jag ens var där.

Jag är ringen på vattnet
som försöker återvända
till handen som
kastade stenen,
utan att se att jag är
effekten av mig själv
och färden jag varken
upplever eller njuter av.

Jag är orgasmen
som i klimax avbildar
sig själv i betong,
och aldrig rider
hela vågen ut.

Jag är dokumentären
som skildrar fotspår
utan att någonsin
se foten
och marken
under den.

Jag är det bevingade ordet
som flugit
så länge
att meningen
är bortglömd.

Jag är valet
som dör
mellan stolarna
utan att föräras
de bortglömdas

erkännande.

Jag är ljuset
som blint njuter
av själens mörka natt.

Jag är förbannelsen
som jag slungar
mot mig själv
och min väg
som jag aldrig går.

Jag är kontrasterna
som svartmålar varandra
och belyser
ytterligheterna.

Jag är tanken
som tror att
jag är
jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mangal med Poeter.se id #4321 innehar upphovsrätten